

Albert Mestres

POEMES
INTESTINS

ALBERT MESTRES

POEMES
INTESTINS

Edicions 62

Primera edició: octubre del 2018

© Albert Mestres, 2018

Disseny de la coberta: Albert i Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.

Diagonal, 662 – 08034 Barcelona

www.edicions62.cat

Fotocomposició: Vilanrosa

Impressió i relligat: Liberdúplex

ISBN: 978-84-297-7717-8

Dipòsit legal: B. 20.633-2018

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

voldria saber nedar	9
totes les pors moren en una	10
canta el gall quiquiriquí	11
quina por ens fa la soledat	12
la remor fonda de l'arbre	13
balbucejia la meravella	15
refila la merla	16
por de no sentir res	17
el doll d'aigua a la font	19
en els intersticis del son	20
renilla el cavall	21
por de la malaltia	23
la pedra calla la vida	25
confies en la teva ment	26
piula el pardal	28
por de no saber què escriure	29
canta i canta la llagosta	30
la fragilíssima consciència	31
brama l'ase desolació	32
quina por de dormir	33
el silenci del cargol	34
fragilíssima consciència	35

xiula la serp entre matolls	36
vencedors de les pors atàviques	37
corre el guepard	38
quedar-se sense res	40
mugeix la vaca i no s'afanya	41
qui estima és estimat	42
canta adés la balena	44
por de no saber estimar	45
xiscla l'oreneta gaia	46
i què no donaria jo	47
bramula el volcà	48
por al deliri la febre	49
gralla el corb sobre el verd	51
devastació de l'ànima	52
xiscla corre la rata	53
pels esfinters de l'ànima	54
miola la moixeta	56
por de parir i morir	58
zumzeja el mosquit tan petit	59
tot està tan perdut	60
rauca la granota a l'estany	61
d'un roig encès de l'amor	62
gemeguen les parets les fustes	63
i por de tenir por	64
escriuràs amb dolor	66

voldria saber nedar
en les aigües del teu cos
endinsar-me en els enfonys
trobar-hi estrelles de mar
i somriure a una medusa
capbussar-me entre les roques
trenar algues i corals
i fer-ne aletes dorsals
remuntar el delta frondós
rodolant-te per l'esquena
i ser-ne un palet de riu
repicant amb cloc somort
fins a arribar-te a la font
que raja fresca entre moltes
i beure'n l'aigua tan clara
com el meu somni llunyà

totes les pors moren en una
que s'estremeix sota la pell
i repica com un martell
a la llum del sol i la lluna
des del dia que som parits
tirats a la munió d'enfora
expulsats fins a darrera hora
de la llet la mel dels delits
és la por del batec final
quan la consciència es dissol
i deixem de ser-ne un de sol
en la confusió sideral

nounat desésser

canta el gall quiquiriquí
no sé què fa ni què vol
cantant contra el cel i el sol
no sé ni per què ni a qui
desafiant les estrelles
esvalotant polls i lloques
despertant i tot les soques
fent estremir al llit les belles
a qui planta cara el gall
contra l'univers la tita
sense resposta s'agita
proclamant-se rei del ball
sense llavis més enllà
ni ahir ni avui ni demà

no sé per què

quina por ens fa la soledat
sols

les pors ens nien pertot
ens fa patir terrors sens mot
i ens dona gran felicitat
la soledat et fa més lliure
sols

som més savis

creadors

creixem gaudim superem pors
lliures de què? n'hi ha per ben riure's
és quan morim que estem més sols
sols al final sense remei
per sempre sols sense solei
lliures o no vols o no vols

sempre sempre sols

la remor fonda de l'arbre
la seva parla fractal
de comprensió transversal
on tot el món hi pot cabre
diu sense parar un secret
que entenen totes les bèsties
menys les nostres immodèsties
car només sentim de fet
el buf el buf buf del vent
parlem al món tot sencer
però si ens parla de ple
no sentim res a la ment
parlen l'arbre i la cascada
i la guineu i la lluna
la mar l'ovella i la duna
i l'oreneta i l'albada
però amb nosaltres no mai
fem parlar el temps i l'espai
l'esperit i la raó
cada u al seu racó
i quan l'arbre ens vol parlar
li donem la nostra llengua
la ment els ulls i la boca
les paraules i el sentit